

Commissioner of Income-tax, Patiala v. M/s. Dehati Co-operative
Marketing-cum-Processing Society (C. S. Tiwana, J.)

ਪੀਸੀ ਜੈਨ ਅਤੇ ਸੀਐਸ ਟਿਵਾਣਾ, ਜੇ. ਜੇ.

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ - ਬਿਨੈਕਾਰ।

ਬਨਾਮ

M/S ਦੇਹਤੀ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ-ਕਮ-ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ
ਸੋਸਾਇਟੀ,- ਜਵਾਬਦਾਰ।

1975 ਦਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰ. 65 ।

21 ਨਵੰਬਰ 1978

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1963 ਦਾ XLIII)- ਸੈਕਸ਼ਨ 139, 148 ਅਤੇ 271(1) (i)- ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ (ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ) ਨਿਯਮ, 1963— ਨਿਯਮ 11 — ਮੁਲਾਂਕਣ ਧਾਰਾ 139(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ— ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਧਾਰਾ 148 ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਵਿੱਚ - ਉਕਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਰਿਟਰਨ - ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ 148 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ— ਕੀ ਉਹ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਹਮਲੇ ਦਾ ਨਵਾਂ ਆਧਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ— ਸਹਾਇਕ ਅਪੀਲੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮਰਥਨ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ—ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ—ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤਾਕੀਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 139(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਧਾਰਾ 139(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੇ. ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 139(2) ਅਤੇ 148 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271 ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ. ਵਿਅਕਤੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਵਾਪਸੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਹਿਣ ਦਾ ਰਿਵਾਜੀ ਤਰੀਕਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 139(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਧਾਰਾ 271 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ. ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟਰ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਵਸਥਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਡਿਫਾਲਟਰ ਦੀ ਛੋਟ ਧਾਰਾ 139(1) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤੋਂ

ਇਲਾਵਾ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਡਿਫਾਲਟਰ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਮਦਨੀ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਚੋਰੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਪਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਟੈਕਸ ਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਿਸੇ ਟੈਕਸ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਟੈਕਸ-ਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 148 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵੀ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਪਾਰਾ 6 ਅਤੇ 10)।

ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ਼ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਟੈਕਸਟਾਈਲ (1975) 100

1. TR 253 ਤੋਂ ਅਸਹਿਮਤ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ (ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ) ਰੂਲਜ਼ 1963 ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਆਧਾਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਜੇ ਇਹ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਆਧਾਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਲੈ ਕੇ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਧਾਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹੈ ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਰਾਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਣਨ ਦਾ ਢੁੱਕਵਾਂ ਮੌਕਾ ਨਾ ਮਿਲਿਆ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 11 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਰਿਆਇਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਆਇਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਇੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸਿਰਫ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਹ ਨਵੇਂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ।, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਉਹ ਨਵੇਂ

Commissioner of Income-tax, Patiala v. M/s. Dehati Co-operative Marketing-cum-Processing Society (C. S. Tiwana, J.)

ਆਧਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਹ ਤਾਕੀਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਕਬਿਤ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ।
(ਪਰਾ ੩)।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ - ਆਈ.ਟੀ.ਏ. ਨੰ. ਵਿੱਚ 31 ਦਸੰਬਰ, 1974 ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1972 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। 1972-73 A/Y 1969-70 ਦਾ 1594।

- (1) ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜਿਹਾ ਆਧਾਰ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਸੀ ਜੋ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?
- (2) ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 148 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਈ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਹੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ?

ਡੀਐਨ ਅਵਸਥੀ, ਵਕੀਲ, ਬੀਕੇ ਝਿੰਗਨ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ।

ਐਸ ਗੁਪਤਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

;

ਨਿਰਣਾ

ਐਸਟਿਵਾਣਾ, ਜੇ. ਜੇ

(1) ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ II, ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਮੁੱਖ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 138, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਮਿਤੀ। ਇਕ ਹੋਰ ਮਾਮੂਲੀ ਨੁਕਤਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਏ ਗਏ ਆਧਾਰ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਚ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ

ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਹਮਲੇ ਦਾ ਨਵਾਂ ਆਧਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। -ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ।

(2) ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥ 22 ਜੁਲਾਈ, 1975 ਦੇ ਆਰਡਰ ਆਫ ਰੈਫਰੈਂਸ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਦੱਸੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਮੈਸਰਸ ਦੇਹਤੀ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ-ਕਮ-ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਸੁਸਾਇਟੀ, ਸੰਗਰੂਰ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ 30 ਜੂਨ, 1969 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 139(1) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਮਦਨ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 148 ਦੇ ਤਹਿਤ 10 ਅਗਸਤ, 1970 ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 9 ਸਤੰਬਰ, 1970 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਲਈ। ਰਿਟਰਨ ਦੇਰੀ ਨਾਲ 24 ਫਰਵਰੀ, 1971 ਨੂੰ ਫਾਈਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰੇ ਪੰਜ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ। ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ 30 ਜੂਨ, 1959 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ 19 ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦੇਰੀ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਲਈ ਚਾਰਜਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਈ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਵਾਂ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਤੈਅ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਆਧਾਰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ 12,668 ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ 21,130 ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਟੈਕਸ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 140A(1) ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਰੁਪਏ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 4,638 ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਈਆਂ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟ ਟੈਕਸ (ਸੇਧ) ਐਕਟ, 1973 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271(1) (i) ਦੀ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਤ ਸੇਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਟੌਤੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 140 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੁਰਮਾਨਾ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਮੁੜ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271 (1) (ਏ) ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਧਾਰਾ 148 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਾਪਸੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਐਕਟ ਦੀ, ਧਾਰਾ 139(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋ ਗਈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਪੰਜ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 148 ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

Commissioner of Income-tax, Patiala v. M/s. Dehati Co-operative Marketing-cum-Processing Society (C. S. Tiwana, J.)

ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਪੰਜ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਅਨੁਪਾਤਕ ਜੁਰਮਾਨਾ ਰੁਪਏ ਹੈ। 3,333 ਰੁਪਏ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ. 4,038 ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ।

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਰਾਏ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

(1) ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜਿਹਾ ਆਧਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਸੀ ਜੋ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?

(2) ਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸਹੀ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 148, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਈ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ?

(3) ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨਿਯਮ 11 ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਆਧਾਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਜੋ ਉਹ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਢੁੱਕਵਾਂ ਮੌਕਾ ਨਾ ਮਿਲੇ। ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 11 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਰਿਆਇਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਆਇਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਵੀ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਦੋ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਬੰਬੇ ਸਿਟੀ I ਬਨਾਮ ਹਜ਼ਾਰੀਮਲ ਨਾਗਜੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, (1)। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦੇ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

“ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਇੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸਿਰਫ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਨਵੇਂ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਉਹ ਨਵੇਂ ਆਧਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਨਾ ਪਵੇ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਕਥਿਤ ਸਨ, ਨਾ ਹੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪੱਖ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਲਈ।”

(4) ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰ. 02 ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ 3 ਲਈ, ਐਕਟ ਦੇ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਹੋਰ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਲਿਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਆਮਦਨ ਹੈ, ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 139(1) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਰਿਟਰਨ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 139(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 148 ਅਧੀਨ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਾਮਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 139 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਟਰਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੇ ਜਾਂ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਲਈ ਚਾਰਜਯੋਗ ਆਮਦਨ ਹੈ ਉਸ ਸਾਲ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚਿਆ, ਉਹ

Commissioner of Income-tax, Patiala v. M/s. Dehati Co-operative Marketing-cum-Processing Society (C. S. Tiwana, J.)

ਸਬੰਧਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 148 ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 139(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੋੜਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 148 ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨੇ ਹੋਣਗੇ। ਫਿਰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271(1) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੇਗੀ-

“ਜੇਕਰ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਦੇ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਧਾਰਾ 139 ਦੀ 1) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 139 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 148 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 139 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਰਕਮ, ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕਰੇਗਾ। ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਡਿਫਾਲਟ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ।”

(5) ਪੇਰੀਓ ਡਿਫਾਲਟ ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ 16 ਰੀਸਪੈਕਟ 11 ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਆਮਦਨ ਕਰ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਦੇ ਵਪੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, (2)। ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 139(1) ਅਧੀਨ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 139(2) ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਬੰਧਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਧਾਰਾ 139(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 139 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕੋਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਰਕ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 139 ਦੀ ਉਪ-

ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਖਿੱਚੋ ਜਾ ਰਹੇ ਦੰਡ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 139 ਦਾ (1) ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 139 (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 139 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟਿਸ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 139 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 139 (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਉਂ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਿੰਦੂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾ ਸਮਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਧਾਰਾ 139(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਧਾਰਾ 139 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਲਈ ਕੋਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 139(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧ ਹੈ।

(6) ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟਨਾ ਦੀ ਹਿਲਘੂਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 139(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 139(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ!ਮਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗਾ? ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 139(2) ਅਤੇ 148 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271 ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਇਸ ਖੋਜ 'ਤੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਬਿਨਾਂ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਹਿਣ ਦਾ ਰਿਵਾਜੀ ਤਰੀਕਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 139(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਧਾਰਾ 271 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਜੇਕਰ ਡਿਫਾਲਟ ਇੱਕ ਵਾਰ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟਰ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਵਸਥਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਡਿਫਾਲਟਰ ਦੀ ਛੋਟ, ਐਕਟ ਦੇ ਧਾਰਾ 139(1) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ

Commissioner of Income-tax, Patiala v. M/s. Dehati Co-operative Marketing-cum-Processing Society (C. S. Tiwana, J.)

ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਡਿਫਾਲਟਰ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਐਕਟ ਪਟਨਾ ਟ੍ਰਿਸਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਮਦਨੀ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਚੋਰੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਟੈਕਸ ਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਟੈਕਸ-ਚੋਰੀ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਇੱਕ ਟੈਕਸ-ਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਪਰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(7) ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾ ਰਹੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਾਂਗੇ। ਅਜਿਹੀ ਪਹਿਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਸੀ.ਵੀ. ਗੋਵਿੰਦਰਾਜੂ ਅਈਅਰ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ, (3) ਹੈ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 139 ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 22(2) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ, ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28(1) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੈਕਸ਼ਨ 22(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਪਸੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦਾ ਧਾਰਾ 22(1), ਪਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 22(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰਿਟਰਨ ਦੀ ਫਰਨਿਸ਼ਿੰਗ ਲਈ ਧਾਰਾ 22(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਆਮ ਨੋਟਿਸ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਕੇਵਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੀਵੀ ਗੋਵਿੰਦਰਾਜੂ ਅਈਅਰ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ (3 ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਜਨਤਕ

ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ।

(8) ਅਗਲਾ ਅਥਾਰਟੀ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਰਾਜਸਥਾਨ ਬਨਾਮ ਇੰਦਰਾ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, (4) ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੋਲਡਿੰਗ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 139(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 139(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਹੈ ਉਸ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦੋ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 139 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 139 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਰ ਵਿਵਾਦ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 139(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 139 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਿਟਰਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਧਾਰਾ 139(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271 ਵਿੱਚ "ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਆਯਾਤ ਨੂੰ ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਵਿਚਾਰ ਲੈਣ ਲਈ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਅਧਿਕਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਾਗ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271 (1) (ਏ) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 (1) (ਏ) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ "ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ" ਸ਼ਬਦ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। (a) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28(1) (a) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਗਣਨਾ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਡਿਫਾਲਟ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇਹ ਗਣਨਾ ਤਾਂ ਹੀ ਸੰਭਵ ਹੈ ਜਦੋਂ ਡਿਫਾਲਟ ਜਾਰੀ ਰਹੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਡਿਫਾਲਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਬਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣਿਆ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ

Commissioner of Income-tax, Patiala v. M/s. Dehati Co-operative
Marketing-cum-Processing Society (C. S. Tiwana, J.)

ਡਿਫਾਲਟ ਕਰੋ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਕਰਦੇ ਵੀ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਧਾਰਾ 139 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। (1)। ਸਾਨੂੰ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਕਿ ਇਹ ਤਰਕ ਸਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271(1) (ਏ) ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ "ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ ਸਾਨੂੰ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਡਿਫਾਲਟ ਕੰਪਲੇਟ ਚਾਰ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ:

1. ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਦੇ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੀ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਧਾਰਾ 139 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਜਾਂ

Commissioner of Income-tax, Patiala v. M/s. Dehati Co-operative
iViarketing-cum-Processing Society (C. S. Tiwana, J.)

2. ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਦੇ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਧਾਰਾ 139 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 148 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ; ਜਾਂ
3. ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 139 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ
4. ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 139 ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 148 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

"ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਲਈ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਚਾਰੇ ਕੇਸ ਇੱਕ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਸੰਘਣੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271(1) (i) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 271(1) (ਏ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ "ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ" ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਰਥ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 (1) (ਏ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਧਾਰਾ 28 (1) (ਏ) ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ "ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ" ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਸਾਰੇ ਡਿਫਾਲਟਸ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਰੇ ਡਿਫਾਲਟ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22(1) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 22(2) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਉਚਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੋਣ। "ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 22(1) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 22(2) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਧਾਰਾ 28 (1) (ਏ) ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ "ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ" ਸ਼ਬਦ, ਪਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੋ ਕਿਸਮ ਦੇ ਡਿਫਾਲਟ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਸਨ, ਇੱਕ ਉਦੋਂ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਧਾਰਾ 139(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਅਧਿਕਤਮ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਲਈ ਚਾਰਜਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। .

ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦੇ ਕਿ "ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਐਕਟ. ਅਜਿਹੀ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਨਾ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ”

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਡਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਬੈਠ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 139 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 139(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

9.) ਮਦਰਾਸ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦਾ ਤੀਜਾ ਅਥਾਰਟੀ, ਆਰ. ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰਨ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (5)। ਹੋਲਡਿੰਗ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271(1) (ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣਾ 1922 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾ ਦੇਣ ਦੇ ਡਿਫਾਲਟ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਪੁਨਰ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਜਾਂ ਡਿਫਾਲਟ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਧਾਰਾ 22(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਡਿਫਾਲਟ ਕੀਤਾ। ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਆਖਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਐਸ. ਬਲਰਾਮ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਗੁਜਰਾਤ I, (6) ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਪੱਖੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(4) (1976) 104 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 454.

(5) (1976) 105 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 674.

ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਡਿਫਾਲਟ। ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਹੋਲਡਿੰਗ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗੀ: -

"ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 148 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 271(1) (ਏ) ਵਿੱਚ "ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ" ਸ਼ਬਦ, ਜੋ ਕਿ 1922 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28(1) (ਏ) ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਏ ਸਨ,

ਸਿਰਫ ਉਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਆਖਰੀ ਦੋ ਡਿਫਾਲਟਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਡਿਫਾਲਟਸ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ, "ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ" ਸ਼ਬਦ 1922 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 (1) (ਏ) ਅਤੇ 1961 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271 (1) (ਏ) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, 1961 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 297 (2) (ਜੀ) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 147 ਅਤੇ 148 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁੜ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਫਸਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਦੀ ਧਾਰਾ 22(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਡਿਫਾਲਟ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈ ਸਕੇ। ਐਕਟ 1922 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 271 (1) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਸਾਰੇ 19 ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 139(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡਿਫਾਲਟ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ ਕਿ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1972 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਡਿਫਾਲਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਰਮ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਨਰਮੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਕੇ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਅਸਿੱਧਾ ਦਾਖਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(10) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨਾ ਸਿਰਫ ਪੰਜ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ 30 ਜੂਨ, 1969 ਤੋਂ 24 ਫਰਵਰੀ, 1971 ਤੱਕ, ਜਦੋਂ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਨੀਵੇਂ ਪੂਰੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਵਰਮਾ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਸੀ.ਜੇ.)

ਹਾਂ ਵਿੱਚ. ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਆਧਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਖਰਚੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ

ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰੇਗਾ।

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

I.L.H. Punjab and Haryana (1979)2
 ਐਸ. ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਸੀ. ਜੇ., ਅਤੇ ਆਰ. ਐਨ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.
 ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਵਰਮਾ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,
 ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1978 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 3642 ।

23 ਨਵੰਬਰ 1978

ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ (ਰਿਆਇਤ) ਨਿਯਮ 1965— ਨਿਯਮ 4(ii)- ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ—ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਿਲਟਰੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਾਭ—ਕੀ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ (ਰਿਆਇਤ) ਨਿਯਮ, 1965 ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (i), (ii) ਅਤੇ (iii) ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਕਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹੇ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਲੋਕ ਸੇਵਕ ਦੇ ਕਰੀਅਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਵਾਧੇ, ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਅਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ। ਇੱਕ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ 4 (ii) ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋਏ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਾਭ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਜਾਂ ਘਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।